

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

The Development of Reading and Spelling Skills on Thai Subjects by
Computer Assisted Instruction for Prathomsuksa 1 Students,
Bandongrachu School, Ubonratchathani
Province Prathomsuksa.

จรรยา หอยสังข์

Janya Hoysang

รสรินทร์ อออมรรัตน์

Rossarin Onamornrut

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Educational Curriculum and Instruction,

Educational Faculty, Bangkokthonburi, University

E-mail: pongsatron.boonsa2@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received): 3 มีนาคม 2566

วันที่แก้ไขบทความ (Revised): 13 พฤษภาคม 2566

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 23 พฤษภาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงกึ่งทดลอง ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนนักเรียน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.33/85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี (E.I.) เท่ากับ 0.7429 คิดเป็นร้อยละ 74.29 และ (3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในภาพรวมระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71$)

คำสำคัญ: การอ่านสะกดคำ, บทเรียนคอมพิวเตอร์, โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

Abstract

The objectives of this research were to: (1) study the development of reading and spelling skills on Thai subjects by computer-assisted instruction for Prathomsuksa1 students, Bandongrachu School, Ubonratchathani province to meet the criteria 80/80; (2) examine the effectiveness index of development of reading and spelling skills on Thai subjects by computer-assisted instruction for Prathomsuksa 1 students, Bandongrachu School, Ubonratchathani province; and (3) study of satisfaction of reading and spelling skills on Thai subjects by computer-assisted instruction for Prathomsuksa 1 students, Bandongrachu School, Ubonratchathani province. This research was a quasi - experimental research. The population consisted of Prathomsuksa 1 students, studying in the second semester of the academic year 2021 Bandongrachu School, Ubonratchathani province were 25 students. The research instrument consisted of (1) computer-assisted instruction on the reading and spelling in Thai subject, (2) achievement test academic, and (3) satisfaction questionnaires. The statistics used to analyze data were percentage, mean and Standard Deviation.

The major research findings revealed that: (1) computer-assisted instruction for the development of reading and spelling skills in Thai subjects for Prathomsuksa 1 students, Bandongrachu School, Ubonratchathani province, the efficiency was 84.33/85.00 which according to the specified criteria; (2) the effectiveness index the of learning with computer assisted instruction in spelling Thai words for Prathomsuksa 1 students (E.I.) 74.29 percentage; and (3) the satisfaction of the Prathomsuksa1, Bandongrachu School, Ubonratchathani province. toward the studying with computer-assisted instruction the overall were at the highest level.

Keywords: Reading and spelling, Computer, Bandongrachu School Ubonratchathani Province.

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตใจสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ยังมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความ

ถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบันมิได้มุ่งหวังให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว หากมุ่งหวังให้นักเรียนนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระเรียนรู้อื่นๆ ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี รวมทั้งต้องรักษาภาษาไทยในฐานะที่เป็นสมบัติของชาติด้วย (กรมวิชาการ, 2546) ซึ่งภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (กรมวิชาการ, 2545) และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้และรายวิชาต่างๆ หากการเรียนรู้ภาษาไทยไม่ดีหรือนักเรียนไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาตามที่หลักสูตรกำหนดในแต่ละระดับชั้นจะทำให้การเรียนรู้กลุ่มสาระเรียนรู้อื่นๆ หรือรายวิชาอื่นๆ ไม่ดีตามไปด้วย (สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา, 2543) ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของการศึกษา การนำหลักสูตรภาษาไทยมาใช้โดยเน้นให้เป็นไปตามธรรมชาติ มิใช่ว่าจะเกิดผลดีเฉพาะการเรียนรู้ภาษาไทยเท่านั้นกลับจะเอื้อประโยชน์ให้แก่ทุกวิชาอีกด้วย เพราะการเรียนรู้จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นสื่อในการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นหลักอยู่แล้ว เนื่องจากภาษาไทยเป็นลมหายใจของการศึกษานั้นเอง การฉันทน์รัตน์ แร่นแสนวงษ์ (2550: 27) ความหมายของการอ่านสะกดคำ คือ การเข้าใจ หนังสือด้วยการสังเกต พิจารณาและถ่ายทอดความรู้ความคิดของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การตีความจาก การอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ความจำเป็น สำหรับมนุษย์เป็นอย่างมาก เพราะการอ่านจะทำให้เรา ได้รับความรู้ข่าวสาร ทำให้เรามีความคิดที่กว้างขวางขึ้น และยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) กำหนดให้ภาษาไทยอยู่กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ซึ่งมีสมรรถนะสำคัญพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคน ทุกระดับชั้น ได้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทย สาระวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้เสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การสร้างความเป็นเอกภาพของชาติ และความจงรักภักดีเพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่ตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศชาติการเรียนการสอนภาษาไทยจึงต้องสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และสอนภาษาไทยให้คนรักการอ่าน การเขียน ที่จะแสวงความรู้และประสบการณ์สอนภาษาไทย เพื่อให้ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษา ให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในภาษาไทยดังนั้นการสอนภาษาไทยจำเป็นต้องเสริมสร้างให้ผู้เรียนขยายประมวลค่าทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนให้มาก (กรมวิชาการ, 2545) ทักษะการอ่านจึงจัดได้ว่าเป็นทักษะภาษาที่สำคัญมาก ดังที่ ทศนีย์ ศุภเมธี (2542) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนจะฝึกซำกว่าทักษะอื่นๆ เด็กจะต้องมีความพร้อมโดยฝึกทักษะการฟัง การพูด และการเขียนได้ก่อนจึงเริ่มฝึกทักษะการอ่านซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ จันทา (2543) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นการเรียบเรียงความคิดอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้อ่านต้องรู้จักเรียบเรียงประโยคให้ได้ความที่สามารถสื่อสารได้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจแนวคิด ของข้อความนั้นๆ ดังนั้น เวลาจะสื่อสารโดยการอ่านควรระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะถ้าเขียนผิดการตีความหมายย่อมผิดตามไปด้วย การเขียนยังเป็นการสื่อสารที่ถาวร ชัดเจน คงทน สามารถทดสอบและใช้เป็นหลักฐานได้

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การอ่านมีความสำคัญมากโดยต้องคำนึงถึงการอ่านสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพราะถ้าสะกดผิดความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายต่างไปจากผู้อ่านต้องการ ทำให้การติดต่อสื่อสารเกิดผิดพลาดเข้าใจคลาดเคลื่อนสื่อความหมายไม่ตรงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่างๆ นับว่าเป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่ง หากผู้อ่านไม่ถูกต้องจะทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงตามความต้องการ การสอนทักษะการอ่านจะต้องเน้นทักษะการอ่านตัวสะกดให้ถูกต้อง เพราะการสะกดคำให้ถูกต้องจะทำให้อ่านหนังสือออก และเขียนหนังสือได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ การอ่านสะกดคำจึงมีความจำเป็นและเป็นพื้นฐานที่สำคัญในทักษะการอ่าน

จะเห็นได้ว่าจัดเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะในด้านการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า สาเหตุที่นักเรียนอ่านภาษาไทยไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนส่วนมากยังไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน จึงนำภาษาพูดซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นอีสาน มาใช้ในการอ่าน และการขาดทักษะพื้นฐานทางภาษา อันได้แก่ การอ่านคำในมาตราตัวสะกดต่าง ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้มีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ค่อนข้างยาก นักเรียนอาจเกิดความสับสนทำให้อ่านผิดอยู่เสมอ ส่วนในด้านการสอน พบว่า ผู้สอนไม่ปรับเนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของนักเรียน ใช้วิธีบรรยาย สาธิต เน้นเนื้อหา ความจำ รวบรวมกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนหาคำตอบ ไม่ใช่กลวิธีที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ นักเรียนจึงเบื่อหน่ายและไม่สนใจการเรียน ทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์การอ่านภาษาไทย จึงทำให้เกิดปัญหาการอ่านภาษาไทยที่ไม่ถูกต้อง ขาดความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งหากไม่ดำเนินการแก้ไขในระดับพื้นฐาน จะเป็นปัญหาต่อเนื่องเรื้อรัง ในระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้นซึ่งการศึกษาในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดความรู้กับผู้เรียน ที่มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต นอกจากนี้ยังกำหนดในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและมีประโยชน์ เหมาะสมกับการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี โดยสร้างเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ปีการศึกษา 2564 รัฐบาลได้นำคอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) เข้ามาในการจัดการเรียนการสอนจะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ได้นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะในการสะกดคำวิชาภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี มีค่าไม่น้อยกว่า 0.5 ขึ้นไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนชุดฝึกความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่นำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์ทั้งข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับชุดฝึกต่อเนื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับ เรื่อง มาตราตัวสะกด ทั้ง 8 มาตรา คือ มาตราตัวสะกดแม่ก แม่กน มาตราตัวสะกดแม่กน มาตราตัวสะกดแม่กม มาตราตัวสะกดแม่เกย มาตราตัวสะกดแม่เกอว มาตราตัวสะกดแม่กม มาตราตัวสะกดแม่กต และมาตราตัวสะกดแม่กบ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมขึ้นเอง โดยใช้โปรแกรม พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำและความคิด แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในหนังสือแบบเรียนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

ตัวสะกด หมายถึง พยางค์ที่ประกอบอยู่ท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยางค์ที่นำมาประกอบ (กรมวิชาการ, 2546) ในที่นี้หมายถึงตัวสะกดตรงตามมาตราทั้ง 8 มาตรา คือ มาตราตัวสะกดแม่กน มาตราตัวสะกดแม่กม มาตราตัวสะกดแม่เกย มาตราตัวสะกดแม่เกอว มาตราตัวสะกดแม่กม มาตราตัวสะกดแม่กต และมาตราตัวสะกดแม่กบ

ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกความสามารถในการสะกดคำวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ได้มาจากการนำคะแนนจากการประเมินความสามารถในการสะกดคำของผู้เรียนทุกคนในระหว่างเรียน ในแต่ละกิจกรรมมารวมกัน จากนั้นหาค่าเฉลี่ยเทียบกับคะแนนเต็มแล้วคิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ได้มาจากการนำคะแนนที่ได้จากผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทุกคนมารวมกัน จากนั้นหาค่าเฉลี่ยร้อยละเทียบกับคะแนนเต็มแล้วคิดเป็นร้อยละ 80

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง อัตราความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู ตำบลยางใหญ่ อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมด นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านดงกระชู ตำบลดงกระชู อำเภอน้ำยืน จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 25 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะในการสะกดคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี
2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 8 แผน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่างการเรียนวิชาภาษาไทย และให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ก่อนการทดลองสอนการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี
3. จัดเตรียมการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดตรงตามมาตรา ทั้ง 8 มาตรา ประกอบด้วย มาตราตัวสะกด ทั้ง 8 มาตรา คือมาตราตัวสะกดแม่กง มาตราตัวสะกดแม่กน มาตราตัวสะกดแม่กม มาตราตัวสะกดแม่เกย มาตราตัวสะกดแม่เกอว มาตราตัวสะกดแม่กก มาตราตัวสะกดแม่กด และมาตราตัวสะกดแม่กบ
4. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยปฏิบัติการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบกับการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพร้อมทดสอบย่อยในแต่ละครั้งเป็นการทบทวนความรู้ แล้วเก็บคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (E1) โดยใช้เวลาในการสอน 16 ชั่วโมง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง
5. เมื่อนักเรียนเรียนจบแล้วทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านกระบวนการหาคุณภาพมาแล้ว ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น จำนวน 20 ข้อ เก็บคะแนนเป็นข้อมูลไว้ หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (E2)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อฝึกทักษะในการสะกดคำวิชาภาษาไทย

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี” สามารถนำมาสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
คะแนนก่อนเรียน	25	30	47.29
คะแนนหลังเรียน	25	30	83.33

จากตารางที่ 1. พบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 25 คน มีคะแนนก่อนเรียนโดยรวมคิดเป็นร้อยละ (E1) 47.29 และ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยรวม คิดเป็นร้อยละ (E2) 83.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80 แสดงว่า ผลการใช้วิธีการสอนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้สูงขึ้นได้

2. ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชู จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี

ผลรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน)		ผลรวมของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (หลังเรียน)		ค่าดัชนีประสิทธิผล	
คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	E.I.	ร้อยละ
227	47.29	400	83.33	0.6838	68.38

จากตารางที่ 2. จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน ผลรวมคะแนนของการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 227 คะแนน ผลรวมคะแนนของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 400 คะแนน เมื่อคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.6838 คิดเป็นร้อยละ 68.38 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี มีความสามารถในการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยเข้าใจเพิ่มขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย

จำนวนนักเรียน	μ	S.D.	ระดับความคิดเห็น
25	4.43	0.76	มาก

จากตารางที่ 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\mu = 4.43$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.76 แสดงว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. จากสรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระชูด จังหวัดอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.25/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทย ที่มีทำให้นักเรียนเกิดการ

เรียนรู้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาทุกระดับ อีกทั้งผู้สร้างชิ้นนั้นผ่านขั้นตอนอย่างมีระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มตามการวิเคราะห์หลักสูตรและการศึกษาจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนสอนภาษาไทยโดยอาศัยแนวคิด และ ทฤษฎีของนักการศึกษาหลายท่านศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กล้วย มาศจรัส (2550: 19) ที่กล่าวว่า หลักการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องมีลักษณะ ดังนี้ 1) ต้องสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของนักเรียนตามลำดับขั้นการเรียนรู้ บทเรียนคอมพิวเตอร์ต้องอาศัยรูปภาพพจใจผู้เรียน และเรียงเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อช่วยให้ให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะทำแบบฝึกทักษะ 2) มีจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะด้านใดแล้ว จัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ 3) ต้องคำนึงถึงความสามารถแล้วจึงทำแบบฝึกทักษะ 4) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีต้องมีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ ที่นักเรียนอ่านเข้าใจและทำแบบฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง 5) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนต้องมีความถูกต้อง ครูต้องพิจารณาให้รอบคอบ ทดลองทำด้วยตนเองเสียก่อน อย่าให้มีข้อผิดพลาด 6) ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะแต่ละครั้งต้องเหมาะสมกับช่วงเวลาและช่วงความสนใจ และ 7) แบบฝึกทักษะควรมีหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

2. จากดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระซุ จังหวัดอุบลราชธานี ที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสะกดคำวิชาภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 0.6838 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม รูปแบบของการจัดในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีลำดับขั้นตอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้พัฒนาความคิด และทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น จึงทำให้มีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนงเยาว์ ทองกำเนิด (2558: 5) ได้ทำการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง มีระดับคะแนนสูงกว่าก่อนการได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านดงกระซุ จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำวิชาภาษาไทยโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของนริศรา สุนทรราช (2554: 96) ได้ศึกษาการบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 2.86$, S.D. = 0.28)

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนุสสรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- การุณันท์ รัตนแสนวงษ์. (2550). คำศัพท์เฉพาะทางดนตรีที่ปรากฏในสังคมและวัฒนธรรมชาวมอญในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี. *รายงานการวิจัย*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว
- จิราภรณ์ จันทา. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนภาษาแบบเน้นพื้นฐานประสบการณ์ ประกอบด้วย การเสริมต่อการเรียนรู้โดยอาศัยสื่ออรรถลักษณะกับการสอนตามคู่มือครู. *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถวัลย์ มาศจรัส (2550). *นวัตกรรมทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- นริศรา สุนทรราช. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยบูรพา.